

scholen meer heeft, dan aan menschen van onze eigen Universiteit.

De afgestudeerden, waarom het hier gaat, zullen dit stukje wel niet lezen. Immers, „zij doen er niet aan”. Maar mocht één van hen dit onder de oogen krijgen, dan hoop ik dat het hem er toe zal brengen om te leeren zien, hoe veel kwaad hij doet met zijn afwijzende houding. Een houding die van ondankbaarheid getuigt jegens de hoogeschool, waaraan men dan toch zijn vorming te danken heeft en die grievend is voor de menschen die deze hoogeschool onderhouden en voor haar werken. Laten we nu eens aannemen, dat er een oud-leerling van de Vrije Universiteit is, die haar beginsel niet of niet meer deelt, laat dan toch zijn optreden zóó zijn, dat hij het water niet verontreinigt, waaruit hij heeft gedronken.

Doch wat hebben nu de vrienden der Vrije Universiteit van deze dingen te denken? Laten ze niet zonder meer oordeelen, dat het niet veel geeft, of we een Gereformeerde hoogeschool hebben en dus den arbeid voor haar wel kunnen staken.

Hier moet worden gelet op de bedoeling van de Vrije Universiteit. Zij is ook propaganda-instituut. Daarom zet zij haar poorten wijd open. Wie aan haar studeeren wil, is welkom. Van den student wordt gevraagd, dat hij zich behoorlijk gedraagt, niet dat hij het beginsel van de Universiteit deelt. Er komen ook studenten van niet-Gereformeerde levensopvatting. Om allerlei redenen. De één komt mee met een vriend van het gymnasium, de ander komt, omdat zijn vader het wil. Nu is het zeer te betreuren, als de propaganda, die er van het aan de Vrije Universiteit gegeven onderwijs moet uitgaan, haar doel mist en als dus wie niet overtuigd student werd, niet overtuigd de Universiteit verlaat. Dat dit echter in een zondige wereld niet alleen gebeuren kan, maar zelfs gebeuren zal, ligt in den aard der zaak. Wanneer de Vrije Universiteit ieder als student toelaat en dat zal zij toch krachtens haar bedoeling moeten blijven doen, zullen er ook onder de afgestudeerden